

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 07.04.2000
KOM(2000)194 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

**TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET
OG DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

om anvendelsen af beslutning nr. 3052/95/EF i 1997 og 1998

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

om anvendelsen af beslutning nr. 3052/95/EF i 1997 og 1998

Sammendrag

Beslutning nr. 3052/95/EF har en central funktion blandt de retsakter, der er nødvendige for forvaltningen af det indre marked. På det indre marked kan varer, der lovligt er fremstillet og markedsført i én medlemsstat, også markedsføres i enhver anden medlemsstat. Der kan dog opstå situationer, hvor en medlemsstats myndigheder er nødt til at begrænse en vares omsætning på markedet, uanset om der er tale om en indenlandsk eller en indført vare, fordi varen på grund af sine særlige kendetegn er til fare for forbrugerne, miljøet eller den offentlige orden i almindelighed. Derfor skal medlemsstaterne beskytte borgernes legitime interesser på det indre marked, hvor man har knæsat princippet om frie varebevægelser.

Formålet med beslutning nr. 3052/95/EF er at sikre, at Kommissionen og de øvrige medlemsstater hurtigst muligt bliver underrettet om eventuelle afgørelser, der træffes af en medlemsstats myndigheder, og som fraviger princippet om frie varebevægelser for varer, der lovligt er markedsført i andre medlemsstater. Dette skal give medlemsstaterne mulighed for at træffe passende foranstaltninger. En sådan åbenhed er en forudsætning for en effektiv, decentral forvaltning af det indre marked. Den kan desuden bidrage til at afdække de områder, hvor der fortsat er hindringer, og hvor det kan være nødvendigt med en harmonisering på fællesskabsplan.

Ud over beslutning nr. 3052/95/EF er der flere andre retsakter, der skal sikre åbenhed af forskellig art på det indre marked: Alle direktiverne efter den nye metode indeholder bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om eventuelle midlertidige undtagelser fra reglerne om frie varebevægelser. Ved direktiv 92/59/EØF om produktsikkerhed i almindelighed indføres der en underretningsprocedure, hvorefter medlemsstaterne skal anmelde enhver tilbagetrækning af farlige produkter fra markedet. Til forskel fra sådanne efterfølgende underretninger skal medlemsstaterne efter direktiv 98/34/EF anmelde alle tekniske forskrifter, inden de vedtages.

Beslutning nr. 3052/95/EF finder anvendelse, medmindre der findes nogen anden underretningspligt. Den kan således betragtes som en **opsamlingsretsakt** eller "sikkerhedsnet", der skal sikre åbenhed om forvaltningen af det indre marked.

Der er hidtil blevet anmeldt 102 foranstaltninger i henhold til beslutning nr. 3052/95/EF. Det er ikke ret mange sammenlignet med de foranstaltninger, der er anmeldt i henhold til særdirektiver, f.eks. direktiv 92/59/EØF om produktsikkerhed eller direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure.

Det skyldes flere årsager. For det første har de nationale myndigheder skullet gøre sig bekendt med den nye beslutning. Desuden har de nationale myndigheder svært ved at afgøre, hvornår de - blandt de forskellige retsakter, der skal sikre åbenhed - skal vælge underrettningsproceduren efter beslutning nr. 3052/95/EF. Kommunikationen mellem Kommissionen og medlemsstaternes centraladministrationer og lokale myndigheder fungerer ikke altid gnidningsløst. Endelig påberåber markedsdeltagerne sig kun sjældent deres "ret" efter beslutning nr. 3052/95/EF til at få passende oplysninger om og en begrundelse for indførte restriktioner for varer.

Det konkluderes i beretningen, at informationen om, hvordan beslutning nr. 3052/95/EF fungerer, og hvilken nytte den gør, må forbedres på europæisk, nationalt og regionalt plan. Desuden bør det på længere sigt overvejes, hvilken form for åbenhed der er nødvendig for at kunne forvalte det indre marked, og hvordan den bedst kan opnås.

INDLEDNING

Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet¹ (i det følgende benævnt "beslutningen"), har siden den 1. januar 1997 fundet anvendelse i medlemsstaterne.

Formålet med beslutningen er gennem en informationsordning at sikre åbenhed om de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet, og som fraviger princippet om gensidig anerkendelse.

Princippet om gensidig anerkendelse er en hjørnesteen inden for virkeliggørelsen af det indre marked og dets virkemåde. Det sikrer frie varebevægelser i alle medlemsstaterne for varer, der lovligt er fremstillet og markedsført i en medlemsstat. Kun i behørigt begrundede undtagelsestilfælde har en medlemsstats myndigheder ret til at fravige dette princip. Der er således frie varebevægelser på det indre marked, og medlemsstaternes myndigheder skal sikre, at disse ikke er til hinder for EU-borgerens legitime interesser.

Beslutningen er af to årsager en væsentlig forudsætning for en effektiv forvaltning af det indre marked:

- Den sikrer, at **enhver afgørelse, en medlemsstat træffer til begrænsning af frie varebevægelser, skal anmeldes** og er gennemskuelig. Der er en række sektordirektiver og et direktiv om produktsikkerhed, som også omhandler underretningsordninger, men fordelen ved beslutningen består i, at den dækker alle de tilfælde, hvor der ikke findes nogen særskilt underretningsordning.
- Den åbenhed, der tilstræbes ved beslutningen, er den **logiske konsekvens af den frivilligt decentrale forvaltning af det indre marked fra de nationale myndigheders side**. Vedtager en medlemsstat foranstaltninger til begrænsning af markedsføringen af en vare fra en anden medlemsstat, skal den meddele disse til de øvrige medlemsstater og Kommissionen. Det skal sikre, at eventuelle problemer, der kan være til hinder for frie varebevægelser og forbrugernes legitime interesser, finder en hurtig og passende løsning på fællesskabsplan.

I henhold til beslutningens artikel 11 skal Kommissionen senest to år efter den dato, hvor beslutningen tages i anvendelse, forelægge en beretning for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan ordningen har virket, og foreslå de ændringer, den måtte finde hensigtsmæssige. Beretningen består af fire dele: allerførst en beskrivelse af, hvordan ordningen fungerer (afsnit 1), derefter en oversigt over, hvordan de enkelte medlemsstater (afsnit 2) og Kommissionen (afsnit 3) har anvendt ordningen i de første to år siden ikrafttrædelsen, og endelig en række konklusioner (afsnit 4).

---

¹ EFT L 321 af 30.12.1995, s. 1.

1. ORDNINGEN

Medlemsstaterne har efter beslutningen pligt til at underrette Kommissionen om enhver foranstaltning, de træffer til at hindre fri omsætning eller markedsføring af en bestemt produktmodel eller -type, der lovligt er fremstillet eller markedsført i en anden medlemsstat, når denne foranstaltning direkte eller indirekte bevirker et generelt forbud, et afslag på markedsføringstilladelse, en ændring af den pågældende produktmodel eller -type (som betingelse for produktets markedsføring eller forbliven på markedet) eller en tilbagetrækning fra markedet.

Denne underretning skal ske senest 45 dage efter den dag, hvor foranstaltningen er truffet. Det eneste formkrav er, at der skal anvendes et skema indeholdende de oplysninger, der stilles krav om i bilaget til beslutningen.

Der er desuden fastsat en række undtagelser fra underretningspligten. Således er det f.eks. ikke nødvendigt at anmelde retsafgørelser, foranstaltninger, der udelukkende træffes i henhold til fællesskabsbestemmelser om harmonisering, foranstaltninger, som Kommissionen underrettes om i kraft af særlige bestemmelser, foranstaltninger, som Kommissionen underrettes om på udkaststadiet, eller foranstaltninger, der alene har til formål at beskytte den offentlige sædelighed eller den offentlige orden.

Endelig skal Kommissionen efter beslutningens artikel 9 på fællesskabsplan udsende oplysninger om de nationale foranstaltninger, der er underrettet om i henhold til denne beslutning. Den skal i den forbindelse overholde princippet i artikel 6 om oplysningernes fortrolighed, idet de ifølge deres natur er erhvervshemmeligheder. Uden at gribe ind i uafsluttede sager udsender den ligeledes oplysninger om de former for opfølgning, der er taget skridt til.

Kommissionen har i en *vejledning*, som medlemsstaterne har fået tilsendt, beskrevet den ordning, der indføres ved beslutningen.

2. MEDLEMSSTATERNES GENNEMFØRELSE

2.1 Medlemsstaternes gennemførelse af beslutningen

I overensstemmelse med beslutningens artikel 11, stk. 1, andet punktum, anmodede Kommissionen ved skrivelse af 24. november 1998 medlemsstaterne om at meddele enhver relevant oplysning om, hvordan de gennemfører beslutningen. De medlemsstater, der ikke havde svaret inden fristens udløb, fik den 22. januar 1999 tilsendt en erindringskrivelse.

Medlemsstaternes oplysninger kan sammenfattes som følger:

Belgien

Ved skrivelse af 12. februar 1999 meddelte de belgiske myndigheder Kommissionen, at man den 29. november 1996 som led i forberedelsen af gennemførelsen af beslutningen havde afholdt et ministermøde for at orientere de relevante instanser om gennemførelsesbestemmelserne til beslutningen. På mødet var CIBELNOR, et belgisk center under det belgiske standardiseringsinstitut (*Institut belge de normalisation*), blevet udpeget som belgisk kontaktpunkt for beslutningen. Der blev den 11. juni 1998 afholdt endnu et

ministermøde, hvor man bl.a. drøftede formålet med beslutningen, kravet om, at myndighederne skal have kontaktpunkter, og sanktionsmulighederne, hvis beslutningen ikke anvendes. Den 23. september 1998 blev der afholdt et tosidet møde mellem Kommissionen og de belgiske myndigheder. Et net af kontaktpunkter i de berørte instanser har fået til opgave at afklare, hvorfor der endnu ikke var blevet fremsendt nogen underretninger fra Belgien.

Danmark

Ved skrivelse af 10. december 1998 meddelte de danske myndigheder, at man ved cirkulære nr. 145 af 11. september 1996 gennem Erhvervsfremme Styrelsen havde orienteret de berørte instanser om, hvordan ordningen efter beslutningen fungerer. På årlige oplysningsmøder holdes de berørte instanser løbende orienteret. Andre medlemsstaters underretninger, som de danske myndigheder får tilsendt fra Kommissionen, sendes til orientering og udtalelse til de berørte instanser og visse erhvervsorganisationer.

Tyskland

Ved skrivelse af 29. december 1998 meddelte de tyske myndigheder under henvisning til en tidligere skrivelse af 17. december 1996, at man havde orienteret alle berørte delstats- og forbundsmyndigheder om, at de var omfattet af underretningspligten efter beslutningen. De tyske myndigheder nævnte bl.a., at den nationale myndighed, der var udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med beslutningens artikel 7, i referenceperioden havde anmeldt 21 foranstaltninger på sundhedsområdet (fødevaresektoren).

Spanien

Ved notat af 26. februar 1999 meddelte de spanske myndigheder Kommissionen, at man havde etableret et centralt kontaktpunkt i *Secretaría de Estado de Política Exterior y para la Unión Europea* og yderligere kontaktpunkter i alle berørte ministerier og alle selvstyrende regioner. Disse kontaktpunkter er identiske med dem, der blev etableret efter direktiv 98/34/EF. Det centrale kontaktpunkt har udarbejdet en lang række informations- og fortolkningsnotater om anvendelsen af beslutningen. Disse notater, beslutningen og *vejledningen* var blevet sendt til de enkelte kontaktpunkter.

Kontaktpunkterne i de enkelte ministerier og selvstyrende regioner har udarbejdet flere henstillinger og vejledende noter om beslutningen og udsendt disse til de berørte instanser. Det centrale kontaktpunkt sender desuden den spanske udgave af de øvrige medlemsstaters anmeldelseskemaer videre til de øvrige kontaktpunkter, som står for den videre distribution. Der er i *Revista de Comercio Española* blevet offentliggjort en artikel, der omhandlede beslutningen og var rettet mod arbejdsmarkedets parter.

Frankrig

Ved notat af 4. december 1998 meddelte de franske myndigheder, at man havde behandlet beslutningen i et cirkulære fra premierministeren af 26. juli 1996 om ordningen for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet². Cirkulæret beskriver, efter hvilke procedurer de nationale myndigheder skal anmelde franske foranstaltninger, og hvordan underretninger fra de øvrige medlemsstater skal behandles. *Vejledningen* om beslutningen og anmeldelseskemaet er vedføjet som bilag til cirkulæret.

Irland

Ved skrivelse af 19. januar 1999 meddelte de irske myndigheder Kommissionen, at man havde gennemført beslutningen efter samme administrative procedure som den, man havde anvendt ved direktiv 83/189/EØF. Dermed har den myndighed, der står for gennemførelsen af beslutningen, orienteret alle regeringsinstanser og de berørte offentlige myndigheder om deres pligter efter beslutningen.

Italien

Ved skrivelse af 30. december 1998 bekræftede de italienske myndigheder, at Ministeriet for Industri, Handel og Håndværk med Ansvar for Turisme havde sendt alle offentlige instanser i Italien en meddelelse³ af 14. januar 1997 om anvendelsen af beslutningen.

Luxembourg

Ved notat af 21. december 1998 meddelte de luxembourgske myndigheder, at Energiministeriet, som sagen henhører under, ikke siden beslutningens ikrafttræden havde anmeldt nogen nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser.

Nederlandene

Ved skrivelse af 1. februar 1999 meddelte de nederlandske myndigheder, at *Centrale Dienst voor In- en Uitvoer* (CDIU) var blevet udpeget som kontaktpunkt ifølge beslutningens artikel 7. De myndigheder, der står for gennemførelsen af beslutningen, var blevet orienteret herom og om kontaktpunktets pligter efter beslutningen og Kommissionens *vejledning*. Desuden havde man inden for rammerne af *Interdepartementale Werkgroep Notificatie* udarbejdet en håndbog, som de berørte instanser kunne støtte sig til ved gennemførelsen af beslutningen. Et eksemplar af håndbogen var vedføjet som bilag til skrivelsen. De nederlandske myndigheder understregede, at mødet den 27. april 1998, hvor man sammen med Kommissionen havde behandlet den praktiske side af gennemførelsen af beslutningen, havde været nyttigt for udarbejdelsen af denne håndbog. Man foreslog at drøfte spørgsmålene yderligere, f.eks. på næste møde i det udvalg, der blev nedsat ved direktiv 98/34/EF. I 1999

---

² *Circulaire du Premier Ministre* af 26. juli 1996 relative à la procédure mutuelle sur les mesures nationales dérogeant au principe de libre circulation des marchandises à l'intérieur de la Communauté (offentliggjort i *Journal Officiel de la République française* af 31. juli 1996, s. 11 592).

³ Meddelelse nr. 16 185 af 14. januar 1997 fra Italiens Ministerium for Industri, Handel og Håndværk med Ansvar for Turisme (ikke offentliggjort).

var der desuden planlagt et møde, hvor de berørte nationale instanser kunne udveksle erfaringer, og hvor man på ny ville erindre dem om deres pligter efter beslutningen.

Østrig

Ved fax af 30. december 1998 fremsendte de østrigske myndigheder udførlige oplysninger om, hvordan man havde gennemført beslutningen. Forbundsøkonomiministeriet havde i 1996 afholdt en række møder, hvor beslutningen, *vejledningen* og informationsnotatet var blevet omdelt. Den 17. december 1996 havde Ministerrådet vedtaget et cirkulære om anvendelsen af beslutningen, som bl.a. de regionale myndigheder havde fået tilsendt sammen med *vejledningen* og informationsnotatet.

Portugal

Ved notat af 19. februar 1999 meddelte de portugisiske myndigheder, at man den 11. november 1997 havde vedtaget beslutning nr. 30/97, hvorefter *Instituto Potuguês da Qualidade* var blevet etableret som nationalt kontaktpunkt for underretningsordningen efter beslutning nr. 3052/95/EF. De portugisiske myndigheder understregede, at man havde stillet alle relevante oplysninger til rådighed for de erhvervsdrivende, bl.a. via et websted. Man nævnte desuden, at de fleste af de hidtil indkomne underretninger vedrørte fødevarer, lægemidler og kemiske stoffer.

Finland

Ved skrivelse af 12. januar 1999 meddelte de finske myndigheder Kommissionen, at de kompetente instanser havde gennemført beslutningen som led i et administrativt samarbejde mellem de berørte myndigheder og ved administrative ordninger. Der var i den forbindelse taget følgende skridt: de øvrige ministerier og myndigheder var blevet orienteret om beslutningens indhold og dens ikrafttræden, man havde oplyst, hvilke sektorer der ikke var omfattet af harmonisering, og der var blevet afholdt en række møder og seminarer om anvendelsen af beslutningen. Den 9. oktober 1998 havde de kompetente myndigheder i samarbejde med Generaldirektoratet for Det Indre Marked afholdt en konference om anvendelsen af beslutningen som led i et af de såkaldte pakkemøder.

Sverige

Ved skrivelse af 23. december 1998 meddelte de svenske myndigheder, at statslige og kommunale forvaltningsmyndigheder efter *förordning* (1996:830) har pligt til at give de oplysninger, der er omhandlet i beslutningen. Det nationale kontaktpunkt har også opstillet regler for gennemførelsen af beslutningen⁴. De kompetente instanser erkender, at det trods den indsats, der er lagt for dagen, er nødvendigt med yderligere tiltag for at kunne sikre, at alle offentlige instanser anvender beslutningen, navnlig på lokalt og regionalt plan, hvor informationsbehovet er særlig stort. Desuden påpegede de svenske myndigheder en række problemer i forbindelse med gennemførelsen af beslutningen: de enkelte underretningsordninger var ikke afgrænset tilstrækkelig klart fra hinanden; foranstaltninger, der træffes af en række private organisationer, var ikke omfattet af beslutningen; visse foranstaltninger, f.eks. foreløbige kontakter, der også kan påvirke frie varebevægelser, var

---

⁴ KFS 1996:3, *Kommerskollegiums föreskrifter om information om nationella åtgärder som avvikar från principen om fri rörlighet för varor inom Europeiska gemenskapen.*

ikke omfattet af beslutningen; at indhente oplysninger fra de øvrige medlemsstater kunne være forbundet med visse vanskeligheder; og der var en række uklarheder vedrørende underretning af foranstaltninger, der træffes på områder under harmonisering.

Det Forenede Kongerige

Ved skrivelse af 27. januar 1999 meddelte de britiske myndigheder, at man endnu ikke havde anmeldt nogen foranstaltninger. Det skyldes, at de foranstaltninger, der skulle anmeldes efter beslutningen, ofte allerede blev anmeldt efter andre underretningsordninger. Beslutningen var i Det Forenede Kongerige blevet gennemført ved et cirkulære af 11. december 1996. De britiske myndigheder havde for nylig set nærmere på, hvordan beslutningen blev anvendt, og havde oplyst, at de berørte instanser snart ville få tilsendt nye retningslinjer og en påmindelse om deres pligter efter beslutningen. De nationale myndigheder ville desuden gerne holdes orienteret om de konklusioner, Kommissionen drager af underretningerne. Endelig nævnte man, at man ved flere varer havde svært ved at afgøre produktionslandet og derfor ikke vidste, om de foranstaltninger, der blev truffet vedrørende disse varer, skulle anmeldes.

Medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, hvilke nationale myndigheder de i overensstemmelse med beslutningens artikel 7 har udpeget til at sende og modtage de oplysninger, der er omhandlet i beslutningen. Bilag 1 indeholder en fuldstændig liste over disse myndigheder.

2.2 Status over underretningerne

2.2.1 Medlemsstaterne

Beslutningen trådte i overensstemmelse med artikel 12 i kraft den 1. januar 1997. I 1997 modtog Kommissionen 33 underretninger fra følgende tre medlemsstater (se bilag 2):

- Frankrig (26 underretninger)
- Tyskland (4 underretninger)
- Finland (3 underretninger).

I 1998 (se bilag 2) steg antallet af underretninger, idet Kommissionen registrerede 69 underretninger. Man modtog imidlertid kun underretninger fra fire medlemsstater:

- Grækenland (43 underretninger)
- Tyskland (18 underretninger)
- Frankrig (5 underretninger)
- Danmark (3 underretninger).

Praksis viser, at antallet af underretninger imidlertid stadig er alt for lavt og må øges, for så vidt som der åbenbart er mange nationale foranstaltninger, der ikke anmeldes, selv om de falder ind under beslutningens anvendelsesområde. Som det fremgår af bilag 3, vedrørte de anmeldte foranstaltninger vigtige erhvervssektorer, som der jævnligt træffes nationale foranstaltninger for.

Det bør også fremhæves, at en lang række medlemsstater slet ikke har anmeldt nogen foranstaltninger:

- Østrig
- Belgien
- Spanien
- Irland
- Italien
- Luxembourg
- Nederlandene
- Portugal
- Sverige
- Det Forenede Kongerige.

2.2.2 *Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde*

I overensstemmelse med Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 16/97 af 26. marts 1997⁵ gælder beslutningen siden den 1. december 1998 også i de lande, der har undertegnet EØS-aftalen (Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde).

I henhold til EØS-aftalens artikel 109 og protokol 1 til EØS-aftalen har Kommissionen således siden den 1. december 1998 skullet sende EFTA-Tilsynsmyndigheden (Den Europæiske Frihandelssammenslutning) de underretninger, den får tilsendt i henhold til beslutningen. Tilsvarende skal EFTA-Tilsynsmyndigheden sende Kommissionen de underretninger, den får tilsendt af EØS-landene.

Som led i det samarbejde, der blev indført ved EØS-aftalens artikel 109, har EFTA-Tilsynsmyndigheden imidlertid også adgang til de underretninger, Kommissionen modtog fra den 1. januar 1997 til den 30. november 1998, dvs. det tidsrum, hvor beslutningen var i kraft i EU, men endnu ikke i EØS.

At EFTA-Tilsynsmyndigheden endnu ikke har sendt Kommissionen nogen underretninger fra EØS-landene, skyldes, at beslutningen først for nylig er trådt i kraft i EØS, nemlig den 1. december 1998. Det er også årsagen til, at Kommissionen endnu ikke råder over nogen oplysninger om konkrete administrative ordninger.

---

⁵ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-Udvalg nr. 16/97 af 26. marts 1997 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) til EØS-aftalen (EFT L 182 af 10.7.1997, s. 49).

3 KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSE

3.1 Kommissionens interne procedurer

Gennemførelsen af beslutningen i Kommissionen henhører under det kontor, der i Generaldirektoratet for Det Indre Marked har ansvaret for klager over hindringer for frie varebevægelser.

Når kontoret modtager et anmeldelsesskema, registreres dette, og der udstedes et modtagelsesbevis. Anmeldelsesskemaet sendes derefter videre til de tjenestegrene, der har ansvaret for det område, underretningen vedrører.

Når anmeldelsesskemaet er oversat til alle fællesskabsprog, får de enkelte medlemsstater det tilsendt til orientering og med henblik på eventuelle bemærkninger.

3.2 Kommissionens indsats for at fremme gennemførelsen af beslutningen

Kommissionen har afholdt en række oplysningsmøder som led i de såkaldte pakkemøder med medlemsstaterne om frie varebevægelser (EF-traktatens artikel 28-30). Desuden er der blevet afholdt tosidede møder mellem en række medlemsstater og Kommissionen for at få løst en række konkrete problemer.

Samtidig med at medlemsstaterne vedtog beslutningen, vedtog Kommissionen en *vejledning* i anvendelse af beslutningen, som skal hjælpe de nationale myndigheder med at afgøre, hvilke foranstaltninger der skal anmeldes i henhold til ordningen for gensidig information. Der er blevet uddelt mange eksemplarer af denne *vejledning*, bl.a. på de nævnte pakkemøder.

Det bør også påpeges, at det stående udvalg, der blev nedsat ved direktiv 98/34/EF (tidligere direktiv 83/189/EØF), i overensstemmelse med beslutningens artikel 10 jævnligt er blevet underrettet om, hvordan ordningen virker, og navnlig om, hvordan medlemsstaterne har gennemført den. Udvalget og formændene på pakkemøderne den 6. februar 1998 og 12. februar 1999⁶ blev desuden orienteret om visse praktiske spørgsmål og de problemer vedrørende fortolkningen af beslutningen, som man havde konstateret i de første to år siden ikrafttrædelsen.

For at forbedre anvendelsen af beslutningen og sikre større åbenhed om de nationale foranstaltninger for de erhvervsdrivende har Kommissionen på alle møder med de forskellige erhvervsorganisationer orienteret disse om, at beslutningen er trådt i kraft, og hvordan den skal anvendes.

3.3 Samordning med de øvrige fællesskabsretsakter

De forskellige underretnings- og oplysningsprocedurer samordnes i overensstemmelse med beslutningens artikel 8. Det indre marked forvaltes i vid udstrækning decentralt af de nationale myndigheder. Denne decentrale forvaltning hviler på det administrative samarbejde medlemsstaterne imellem. Åbenhed om de foranstaltninger, de enkelte medlemsstater træffer, er forudsætningen for dette samarbejde, og flere forskellige retsakter skal sikre denne åbenhed.

---

⁶ Møde med de repræsentanter for de nationale myndigheder, der har forsædet på pakkemøderne om frie varebevægelser (EF-traktatens artikel 28-30) og offentlige indkøbsaftaler den 6. februar 1998.

3.3.1 *Underretning i henhold til direktiverne efter den nye metode*

På de områder, der er harmoniseret ved direktiverne efter den nye metode, sikrer underretningsordningerne i de enkelte direktiver åbenhed om administrative foranstaltninger, særlig når der nægtes gensidig anerkendelse af en vare (f.eks. direktiverne om trykbeholdere, sikkerhedskrav til legetøj, medicinske anordninger, gasapparater, personlige værnemidler, elektromagnetisk kompatibilitet, elevatorer og sikkerhedskrav til maskiner). I henhold til disse direktiver skal alle varer, der opfylder kravene i direktiverne, frit kunne omsættes på det indre marked. Kun i behørigt begrundede tilfælde har medlemsstaterne i henhold til beskyttelsesklausulen i direktivet ret til at trække en vare tilbage fra markedet. En sådan tilbagevækning skal anmeldes til Kommissionen, som behandler sagen efter den procedure, der er fastsat i beskyttelsesklausulen i direktiverne efter den nye metode.

Bilag 4 og 5 viser, hvor mange foranstaltninger der i 1997 og 1998 blev anmeldt i henhold til en række vigtige direktiver.

3.3.2 *Underretning i henhold til direktiv 92/59/EØF*

Direktiv 92/59/EØF⁷ om produktsikkerhed i almindelighed kan ligesom beslutningen anses for en opsamlingsretsakt. Det gælder for alle produkter, der er bestemt til forbrugerne, eller som kan anvendes af forbrugerne. Direktivet fastsætter et almindeligt sikkerhedskrav, som også omfatter risici, der ikke er dækket af særdirektiverne om teknisk harmonisering. Der indføres to underretningsordninger (bl.a. én for hastetilfælde) for foranstaltninger truffet af medlemsstaterne til at begrænse eller forbyde markedsføring af et produkt. Ordningerne finder anvendelse, medmindre der findes specifikke fællesskabsbestemmelser, der foreskriver en sådan pligt til at anmelde hasteforanstaltninger.

Bilag 6 og 7 viser, hvor mange foranstaltninger der i 1997 og 1998 blev anmeldt i henhold til direktiv 92/59/EØF. En analyse af de enkelte sektorer viser, at mange af underretningerne fra nonfoodsektoren i 1997 og 1998 vedrørte legetøj og spædbørnsprodukter (57 % i 1997 og 17 % i 1998). Kosmetiske midler og hygiejneprodukter tegnede sig for 17 % (1998) og 7 % (1997) af disse underretninger. Lommetændere blev også anmeldt jævnlige (7 % i 1997 og 26 % i 1998).

3.3.3 *Underretning i henhold til direktiv 98/34/EF*

Efter direktiv 98/34/EF⁸ skal tekniske standarder og forskrifter, der vedrører informationssamfundets tjenester, anmeldes på udkaststadiet. Denne informationsprocedure adskiller sig fra de øvrige nævnte procedurer på to centrale områder: de underretningspligtige bestemmelser skal gælde umiddelbart og direkte, og de skal anmeldes, inden de vedtages. Der er siden 1984 blevet behandlet mere end 6 300 nationale udkast efter denne procedure og dermed gjort en indsats for at få fjernet hindringerne for et velfungerende indre marked. De seneste år har antallet af underretninger været aftagende: i 1998 modtog Kommissionen 604 underretninger - mod 670 i 1997 (hertil kommer 230 udkast, som de nederlandske myndigheder anmeldte under ét som led i et initiativ til bilæggelse af overtrædelser af

---

⁷ Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 24).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).

direktivet). Det største antal underretninger blev i 1998 registreret i følgende sektorer (i aftagende rækkefølge): maskiner, landbrugsvarer og fødevarer, telekommunikation, transport og byggevirkksomhed. I 1997 afgav Kommissionen 117 udførlige udtalelser om udkast, der muligvis var i strid med fællesskabsretten. I 1998 faldt antallet af udførlige udtalelser til 64.

3.3.4 Beslutningen som opsamlingsretsakt

Beslutningen fungerer som opsamlingsretsakt i forhold til de tre andre nævnte retsakter, der skal sikre åbenhed. Trækker en medlemsstat som led i forvaltningen af det indre marked et produkt, der lovligt er markedsført i en anden medlemsstat, tilbage fra markedet, skal den i henhold til beslutningen meddele dette til Kommissionen, **medmindre** denne pligt allerede er foreskrevet ifølge en anden fællesskabsretsakt (beslutningens artikel 8). Formålet med beslutningen er således at sikre, at Kommissionen og medlemsstaterne får fuldstændige oplysninger om hindringerne for handelen på det indre marked. Er der ikke andre relevante retsakter, skal den sikre, at medlemsstaterne, som forvalter det indre marked, reagerer hurtigt og samordnet, så hindringerne enten kan fjernes, eller der kan træffes effektive foranstaltninger til at beskytte forbrugerne på europæisk plan. Dette mål skal dog sammenholdes med oplysningerne om de indkomne underretninger i 1997 og 1998.

1997

Tyskland	Frankrig	Finland	I alt
4	26	3	33

1998

Tyskland	Frankrig	Danmark	Grækenland	I alt
18	5	3	43	69

3.4 Opfølgning af underretningerne

Underretningerne behandles i alt væsentligt i to etaper: en forbehandling, der munder ud i en beslutning om, hvilke former for opfølgning der skal tages skridt til.

Under forbehandlingen modtager den tjenestegren i Kommissionen, der har ansvaret for den pågældende retsakt, underretningen fra medlemsstaten og sender den videre til de øvrige medlemsstater og de øvrige tjenestegrene i Kommissionen.

Kommissionen kan, når den behandler en underretning, have behov for at indhente en udtalelse fra et ekspertudvalg eller et videnskabeligt udvalg, hvis den anmeldte foranstaltning er så teknisk, at den kræver specialviden. Det har dog endnu ikke været nødvendigt.

Er en medlemsstats begrundelse ikke tilstrækkeligt udførlig til, at der kan foretages en sådan behandling, anmodes medlemsstaten om at fremsende yderligere oplysninger⁹.

Efter denne indgående behandling afgør Kommissionen, hvordan der skal følges op på underretningen. Der er normalt to muligheder:

⁹ Se f.eks. underretningerne fra Frankrig om hindringer for markedsføringen af medicinske anordninger til in vitro-diagnostik.

- Der er tale om en enkeltstående foranstaltning, der vedrører et bestemt produkt. Sådanne enkelttilfælde giver normalt ikke anledning til at tage skridt til nogen opfølgning. Hindringen for de frie varebevægelser skyldes ikke forskelle i oprindelses- og bestemmelseslandets bestemmelser. Årsagen til den anmeldte foranstaltning er derimod ofte produktets tekniske specifikationer (f.eks. konstruktionsfejl og utilstrækkelige oplysninger for forbrugerne).
- Det fremgår af den anmeldte foranstaltning, at der er store eller endog uovervindelige forskelle mellem oprindelses- og bestemmelseslandets bestemmelser. Den slags tilfælde gør det muligt at få ajourført de produkter eller sektorer, for hvilke princippet om gensidig anerkendelse ikke kan sikre frie varebevægelser. Som eksempel kan nævnes, at Kommissionen i de første to år efter beslutningens ikrafttræden modtog en lang række underretninger om hindringer for markedsføring af produkter, der er tilsat vitaminer og andre næringsstoffer. Underretningerne bekræftede de oplysninger, Kommissionen allerede rådede over, nemlig at medlemsstaterne angriber spørgsmålet yderst forskelligt. Kommissionen kan da indledningsvist forelægge spørgsmålet for Det Stående Udvalg for Tekniske Standarder og Forskrifter, som ifølge beslutningen har til opgave at overvåge, hvordan den anvendes. På den måde kan man få klarlagt medlemsstaternes standpunkt og i givet fald nå frem til en fælles løsning. Er det imidlertid ikke muligt at opnå en løsning på denne måde, kan det være nødvendigt at indlede en harmoniseringsproces. I det tilfælde vil underretningsordningen i henhold til beslutningen have fungeret efter hensigten, nemlig at afdække de områder, hvor der fortsat er hindringer, og sikre, at der tages de fornødne skridt til at få fjernet dem.

Der må sondres mellem den egentlige opfølgning af underretningerne i henhold til beslutning nr. 3052/95/EF og den opfølgning, som Kommissionen lejlighedsvist måtte foretage, hvis den takket være underretningen får kendskab til forhold, der må behandles særskilt efter en anden procedure. Det er bl.a. tilfældet ved **irrelevante underretninger**. Således kan det være, at en foranstaltning slet ikke skal anmeldes eller måske burde have været anmeldt i henhold til en anden retsakt. I så fald sender den tjenestegren i Kommissionen, der har ansvaret for gennemførelsen af beslutningen, underretningen videre til den kompetente tjenestegren.

En foranstaltning, der er anmeldt i henhold til beslutning nr. 3052/95/EF, kan også forekomme at være uforenelig med EF-traktatens artikel 28 og 30, som knæsetter princippet om frie varebevægelser. Er det tilfældet, undersøger Kommissionen som traktatens vogter nøje begrundelsen for foranstaltningen (med de fornødne kontakter med medlemsstaterne) og indleder om nødvendigt en overtrædelsesprocedure efter EF-traktatens artikel 226. Det bør i den forbindelse påpeges, at der de få gange, hvor Kommissionen har fundet det passende at indlede en sådan procedure, normalt samtidigt eller efterfølgende blev indgivet en klage.

4. EVALUERING OG KONKLUSIONER

Beslutningen har ikke givet de forventede resultater i de første to år efter ikrafttrædelsen. Det lave antal underretninger har navnlig betydet, at den ikke fuldt ud har kunnet virke efter hensigten, nemlig frem for alt at være et fremtrædende middel til at informere om, hvordan det indre marked fungerer i praksis, og hvilke områder det omfatter. Som allerede nævnt har gennemførelsen af beslutningen ikke bidraget tilstrækkeligt til at øge Kommissionens viden om, hvordan princippet om gensidig anerkendelse fungerer, eller afdække de sektorer, hvor det eventuelt fungerer dårligt, hvilket kunne begrunde et harmoniseringsforslag.

Beslutningen har heller ikke kunnet anvendes til hurtigt at få løst de problemer, der er blevet konstateret i forbindelse med de frie varebevægelser. Fristen på 45 dage efter artikel 4 burde have sikret, at Kommissionen hurtigt blev orienteret om eventuelle problemer i forbindelse med de frie varebevægelser og kunne rette henvendelse til den pågældende medlemsstat, så man snarest kunne finde en fælles løsning. Beslutningen er et led i Kommissionens generelle politik, som tager sigte på hurtigere at få behandlet problemer i forbindelse med de frie varebevægelser og så vidt muligt at undgå at gøre brug af de procedurer, der er fastsat i traktaten.

De *foreliggende* statistiske oplysninger - hvor lidet repræsentative de end måtte være - viser, at den vanskelige opstart skyldes praktiske problemer ved gennemførelsen. Det lader til, at den idé om en decentral forvaltning af det indre marked, der ligger til grund for beslutningen, støder imod problemer, som skyldes mangelfulde oplysninger om, hvordan beslutningen skal anvendes, og hvilken rolle den spiller blandt de øvrige retsakter, der skal sikre åbenhed på det indre marked.

Én ting må man dog ikke glemme. Et samarbejde mellem femten administrationer og Kommissionen kræver en vis **indkøringsperiode**. Erfaringerne fra gennemførelsen af direktiv 98/34/EØF tyder på, at man i løbet af de næste år vil kunne registrere en betydelig forbedring i, hvordan beslutningen anvendes. Det tog flere år, før den systematiske underretning af tekniske standarder og forskrifter i henhold til direktiv 98/34/EF var gennemført i praksis.

Desuden bør det påpeges, at de retsakter, der skal sikre åbenhed om forvaltningen af det indre marked, ikke kommer til at fungere, før de bliver anvendt korrekt, og det forudsætter, at myndighederne med ansvar for gennemførelsen og de berørte virksomheder og borgere er velinformerede. Man må konstatere, at de nationale administrationer, som skal oplyse, om en foranstaltning skal anmeldes i henhold til beslutningen, ikke ved nok om, hvordan beslutningen virker. Ofte er det lokale eller decentrale myndigheder, der vedtager de underretningspligtige foranstaltninger. Disse myndigheder kan imidlertid ikke altid opfylde deres underretningspligt efter fællesskabsretten. Dette er i nogen grad en mangel, der må afhjælpes på nationalt plan, for det er ikke nødvendigvis de nationale embedsmænd, der får tilsendt de fornødne oplysninger af Kommissionen eller centraladministrationerne i medlemsstaterne, der også skal anvende beslutningen.

Kommissionen vil øge sine bestræbelser for at sikre, at medlemsstaterne *de facto* anvender beslutningen - på lokalt og nationalt plan såvel som i de enkelte erhvervssektorer. Det vil ske ved hjælp af følgende initiativer:

- Man bør intensivere oplysningskampagnerne om beslutningen og anvendelsen af den, særlig over for de lokale og decentrale myndigheder. At udarbejde en oplysningsbrochure og afholde seminarer kan sikkert være effektive midler til at gøre disse myndigheder bedre bekendt med deres pligter efter fællesskabsretten.
- Som støtte for initiativerne under punkt 1 og for at øge samarbejdet mellem fællesskabsmyndighederne, de nationale myndigheder og de lokale myndigheder vil Kommissionen anmode medlemsstaterne om fra år 2000 at forelægge en årsberetning, der indeholder en liste over de indkomne underretninger og oplysninger om anvendelsen af beslutningen med angivelse af eventuelle vanskeligheder, de har konstateret under gennemførelsen af den. Underretningerne og anvendelsen af beslutningen bør opdeles efter sektor i beretningen. Den bør i øvrigt indeholde alle relevante oplysninger, som de lokale og decentrale myndigheder har fremsendt. Samtidig opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til løbende at videreudanne og informere de kompetente myndigheder om beslutningen.

- Civilsamfundet er ofte en nyttig samarbejdspartner ved anvendelsen af fællesskabsretten og kan have en positiv indflydelse på overholdelsen af den. Kommissionen agter derfor i samarbejde med medlemsstaterne at afholde regelmæssige oplysningsmøder for de berørte erhvervsorganisationer for at øge deres viden på området. På længere sigt kan de så aktivt bidrage til at finde frem til foranstaltninger, der ikke er anmeldt, som foreslået af Kommissionen i meddelelsen fra 1999 om princippet om gensidig anerkendelse¹⁰.
- De forbedrede oplysninger om ordningen og anvendelsen af den vil - uagtet de øvrige informationsmidler - resultere i, at de erhvervsdrivende og alle berørte nationale myndigheder får adgang til en ordning på Internet for udbredelse af de oplysninger, der er omhandlet i beslutningen.
- Det stående udvalg, der blev nedsat ved direktiv 98/34/EF, har vist sig at være et effektivt rådgivende organ for anvendelsen af beslutningen. Kommissionen vil derfor også fremover løbende orientere udvalget om anvendelsen af beslutningen og søge at inddrage det mere i overvågningen af underretningerne og i alle initiativerne som led i de igangværende foranstaltninger.
- Den åbenhed og smidighed, som beslutningen skal sikre, lader sig kun vanskeligt forene med eventuelle tvangsforanstaltninger, som en manglende gennemførelse kunne begrunde. Der er derfor kun indledt få procedurer imod medlemsstater, der har undladt at anmelde bestemte foranstaltninger. Kommissionen vil imidlertid fremover behandle medlemsstaternes overtrædelser af underretningspligten mere opmærksomt og med større beslutsomhed. Således vil den som led i det administrative samarbejde på pakkemøderne orientere medlemsstaterne om forhold, der burde have været anmeldt, og som den er blevet bekendt med gennem klager. Kommissionen vil desuden sammen med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne søge at afdække og klarlægge eventuelle tvivlstilfælde eller problemer og enhver anden uklarhed om medlemsstaternes underretningspligt.

Man kunne desuden drøfte, hvilken form for åbenhed der er nødvendig for den decentrale forvaltning af det indre marked.

De statistiske oplysninger om underretningerne fra de forskellige områder af det indre marked vidner om, at der er en vis uligevægt mellem retsakterne, både med hensyn til underretningerne og opfølgningen. En grundlæggende drøftelse kunne bidrage til at forbedre de retsakter, der skal sikre åbenhed, og som er nødvendige for den decentrale forvaltning af det indre marked. Denne drøftelse burde også omfatte opfølgningen (f.eks. status quo-ordninger, oprettelse af et kontor i Kommissionen med ansvar for alle underretninger uanset retsgrundlaget og bidrag fra medlemsstaterne, Kommissionen og de videnskabelige udvalg). Formålet skulle være at give medlemsstaternes administrationer og fællesskabsadministrationen de fornødne midler for at kunne forvalte det indre marked så effektivt som muligt og til gavn for virksomhederne og borgerne.

---

¹⁰ Kommissionens meddelelse af 16. juni 1999 til Europa-Parlamentet og Rådet om princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med overvågningen af handlingsplanen for det indre marked (KOM(1999) 299 endelig udg.).

BILAG 1

Kompetente myndigheder i henhold til beslutning nr. 3052/95/EF

BELGIEN

CIBELNOR (c/o Institut belge de normalisation)
Avenue de la Brabançonne, 29
B-1000 Bruxelles
Tlf. (32-2) 738 01 11
Fax (32-2) 733 42 64

DANMARK

Erhvervsfremme Styrelsen
Internationale Tekniske Handelsvilkår
Tagensvej 137
DK-2200 København N
Tlf. (45) 35 86 86 86
Fax (45) 35 86 86 87
E-post: (X400) C=DK; A=DK400; P=EFS; S=Journal

TYSKLAND

Bundesministerium für Wirtschaft
Herr Dr. Winkel
- Referat EB3 -
D-53107 Bonn
Tlf. (49-228) 615 (- 4119 Herr Dr. Winkel; - 2502 Herr Behrens; - 4398 Herr Schirmer)
Fax (49-228)615 20 56
E-post Internet: BUERO-EB3@BONN1.BUND400.DE
E-post: (X400) C=DE; A=BUND400; P=BMW1; O=BONN1; S=BUERO-EB3

GRÆKENLAND

Ministry of Development
Standardisation Body Mr. Evangelos E. Melagrakis
ELOT
313 Acharnon St.
GR-11145 Athens
Tlf. (30-1) 228 00 01
Fax (30-1) 202 68 75
E-post: (X400) C=GR A=MASTER400 P=EURODYN O=GOV OU=YBET OU=GGB
S=PBOX

SPANIEN

Ministerio de Asuntos Exteriores
Dirección General de Asuntos técnicos de la Unión Europea
D. Luis Antonio Rico
C/ Padilla 46, planta 2
E-28006 Madrid
Tlf. (34-1) 563 68 70
Fax (34-1) 562 48 61
E-post: (X400) C=es/ADMD=mensatex/PRMD=mae/ORG=sece/S=rico/G=luis

FRANKRIG

SGCI
Att: M. Régis Rama
"Carré Austerlitz"
2, Boulevard Diderot
F-75572 Paris CEDEX 12
Tlf. (33) 144 87 10 60
Fax (33) 144 87 12 96
E-post: (X400) C=FR; A=Atlas; P=IRIS; O=SGCI; S=SGCI-RENET
E-post Internet: regis.rama@sgci.finances.gouv.fr

IRLAND

Single Market Unit
Department of Tourism and Trade
Mr. Ronnie Breen
Kildare Street
Dublin 2
Ireland
Tlf. (353-1) 662 14 44
Fax (353-1) 676 61 54
E-post: (X400) C=IE/admd=NA/prmd=ENTEMP/pn=BREENR
E-post Internet: breenr@entemp.irlgov.ie

ITALIEN

Ministerio dell'Industria, del Commercio e dell'artigianato
Direzione generale della produzione industriale
Ispettorato tecnico, Divisione XIX - Roma
Italien - Roma
Tlf. (39) 06 47 05 30 69
Fax (39) 06 47 88 77 48
(E-post Internet: min.ind.isp.tecnico.@agora.stm.it)
E-post: (X400) S=Ispettorato tecnico, D= Classe>IPM, D=ID-NODO>BF9RM001,
U=M.I.C.A.=ISPIND, P=DGS, A=MASTER400, C=IT

LUXEMBOURG

Service de l'Energie de l'Etat M. Jean-Paul Hoffmann, Directeur

Boîte postale 10

L-2010 Luxembourg

Tlf. (352) 46 97 46-1

Fax (352) 22 25 24

E-post Internet: jean-paul.hoffmann@eg.etat.lu

E-post: (X400) C=LU; A=INFONET; P=ETAT; O=EG; S=HOFFMANN; G=JEAN-PAUL

NEDERLANDENE

Ministerie van Financiën

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in-en uitvoer

Afdeling O.R.

Postbus 30003

9700 RD Groningen

Nederland

Tlf. (31-50) 523 91 78, 523 92 75

Fax (31-50) 523 92 19

E-post: (X400) C=NL A=400NET P=CDIU S=NOTIF OU1=CDIU

ØSTRIG

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten

Frau Maria Haslinger

Abteilung II/5

Stubenring 1

A-1011 Wien

Tlf. (43-1) 711 00-54 53

Fax (43-1) 715 96 51, 714 27 23

E-post Internet: maria.haslinger@bmwa.gv.at

E-post: (X400) C=AT; A=GV; P=BMWA; O=BMWA; G=Maria; S= Haslinger

PORTUGAL

Instituto Português da Qualidade - IPQ

Rua C à Avenida dos Três Vales

P-2825 Monte da Caparica

Portugal

Tlf. (351-21) 294 81 00

Fax (351-21) 294 81 01, 294 82 22

FINLAND

Ministry of Trade and Industry

Trade department

Section for Internal market Affairs

P.O. Box 230

FIN-00171 Helsinki

Tlf. (358-9) 16 01 (160 36 57 Antti Riivari, 160 35 27 Pia Nieminen)

Fax (358-9) 160 40 22

E-post: (X400) S=tuoteilmoitukset, O=ktm, P=vn, A= mailnte, C=fi

SVERIGE

Kerstin Carlsson

Kommerskollegium - U3

Box 6803

S-113086 Stockholm

Tlf. (46-8) 690 48 00

Fax (46-8) 690 48 40

E-post: (X400) C=SE, ADMD=400net, O=Komkoll, S=nat not point

DET FORENEDE KONGERIGE

Department of Trade and Industry

Standards and Technical Regulations Directorate 2

Bay 327

151 Buckingham Palace Road

SW1W 9SS

United Kingdom

Tlf. (44-171) 215 14 88

Fax (44-171) 215 15 29

E-post: (X400) S=TI; G=83189; O=DTI; OU1=TIDV; P=HMG DTI; A=GOLD 400; C=GB

E-post Internet: 83189.ti@tidv.dti.gov.uk

Lars-Åke Erikson

EFTA Surveillance Authority Senior Officer Goods Directorate

74, rue de Trèves

B-1040 Bruxelles

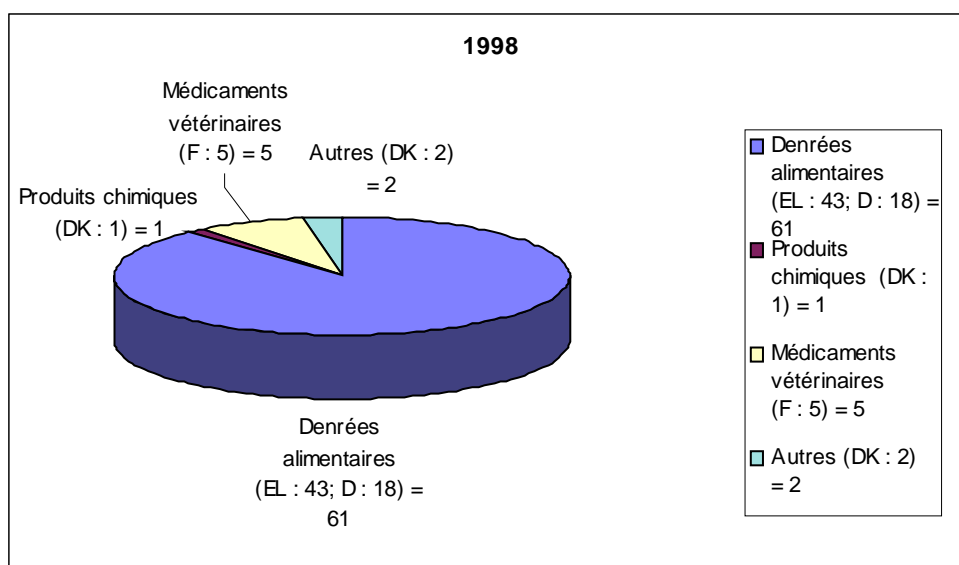
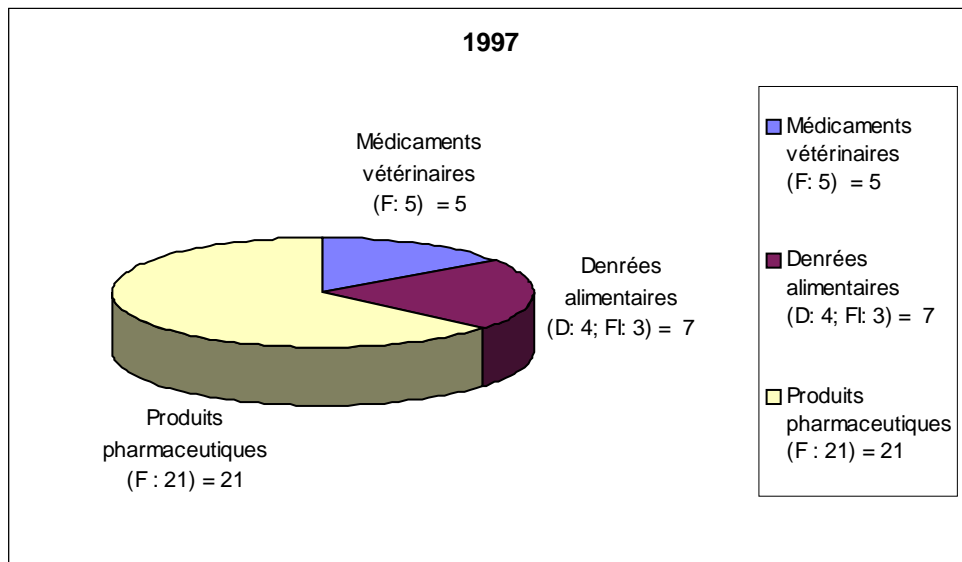
BILAG 2

Statistiske oplysninger om beslutning nr. 3052/95/EF (antal underretninger pr. medlemsstat)

Medlemsstat	1997	1998
FRANKRIG	26	5
TYSKLAND	4	18
FINLAND	3	
BELGIEN		
DANMARK		3
GRÆKENLAND		43
SPANIEN		
IRLAND		
ITALIEN		
LUXEMBOURG		
NEDERLANDENE		
ØSTRIG		
PORTUGAL		
SVERIGE		
DET FORENEDE KONGERIGE		

BILAG 3

Antal underretninger pr. sektor

Médicaments vétérinaires: Veterinærlægemidler

Denrées alimentaires: Fødevarer

Produits pharmaceutiques: Lægemidler

Produits chimiques: Kemiske stoffer

Autres: Andet

BILAG 4

Underretninger i henhold til en række direktiver efter den nye metode (1997)

Medlemsstat	Sp	Mask	Lege	Gas	EMK	Tryk	PV	MA	I alt
<i>Belgien</i>				8	5				13
<i>Danmark</i>	1								1
<i>Tyskland</i>	2	8	4						14
<i>Grækenland</i>									0
<i>Spanien</i>	1								1
<i>Frankrig</i>		1						3	4
<i>Irland</i>									0
<i>Italien</i>	1								1
<i>Luxembourg</i>									0
<i>Nederlandene</i>	3		2	2					7
<i>Østrig</i>	4								4
<i>Portugal</i>									0
<i>Finland</i>	2		1					3	6
<i>Sverige</i>	2								2
<i>UK</i>	7		11					1	19
I alt	23	9	18	10	5	0	0	7	72

Forkortelser: Sp = "spændingsdirektivet", Mask = "maskindirektivet", Lege = "legetøjsdirektivet", Gas = "direktivet om gasapparater", EMK = "direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet", Tryk = "direktivet om trykbeholdere", PV = "direktivet om personlige værnemidler", MA = "direktivet om medicinske anordninger".

BILAG 5

Underretninger i henhold til en række direktiver efter den nye metode (1998)

Medlemsstat	Sp	Mask	Lege	Gas	EMK	Tryk	PV	MA	I alt
<i>Belgien</i>	2			6					8
<i>Danmark</i>	1		4						5
<i>Tyskland</i>	3	2	24		28				35
<i>Grækenland</i>									0
<i>Spanien</i>	20	3			3		1		27
<i>Frankrig</i>		1							1
<i>Irland</i>									0
<i>Italien</i>			2						2
<i>Luxembourg</i>									0
<i>Nederlandene</i>	15			2					17
<i>Østrig</i>	13								13
<i>Portugal</i>									0
<i>Finland</i>	19				4		1		24
<i>Sverige</i>	50	2							52
<i>UK</i>	12		5						17
I alt	135	8	13	8	35	0	2	0	201

Forkortelser: Sp = "spændingsdirektivet", Mask = "maskindirektivet", Lege = "legetøjsdirektivet", Gas = "direktivet om gasapparater", EMK = "direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet", Tryk = "direktivet om trykbeholdere", PV = "direktivet om personlige værnemidler", MA = "direktivet om medicinske anordninger".

BILAG 6

Underretninger i henhold til direktiv 92/59/EØF (1997)

Medlemsstat	Antal underretninger (fødevarer)		Antal underretninger (nonfood)	
	Oplysninger	Advarsler	Artikel 8	Oplysninger
<i>Belgien</i>		3	3	
<i>Danmark</i>		2	11	
<i>Tyskland</i>	1	10	6	3
<i>Grækenland</i>	1	2		
<i>Spanien</i>	1	5	8	
<i>Frankrig</i>	2	19	6	3
<i>Irland</i>				
<i>Italien</i>	5	16	1	
<i>Luxembourg</i>				
<i>Nederlandene</i>	1	1		1
<i>Østrig</i>		1	2	1
<i>Portugal</i>			8	1
<i>Finland</i>		2		6
<i>Sverige</i>		2	3	2
<i>UK</i>	1	2	4	1
<i>EFTA</i>			2	
I ALT	12	65	54	18

BILAG 7

Underretninger i henhold til direktiv 92/59/EØF (1998)

Medlemsstat	Antal underretninger (fødevarer)		Antal underretninger (nonfood)	
	Oplysninger	Advarsler	Artikel 8	Oplysninger
<i>Belgien</i>	6			
<i>Danmark</i>	3	8	3	1
<i>Tyskland</i>	32	6	5	4
<i>Grækenland</i>	6	2		
<i>Spanien</i>	26	5	18	
<i>Frankrig</i>	18	18	2	
<i>Irland</i>	1	1		
<i>Italien</i>	40	8	3	0
<i>Luxembourg</i>				
<i>Nederlandene</i>	1	2	2	1
<i>Østrig</i>	7	11	1	
<i>Portugal</i>	4			
<i>Finland</i>	3	5		
<i>Sverige</i>	5	4	1	
<i>UK</i>	3	3	12	1
<i>EFTA</i>				
I ALT	155	73	47	7